

سکوت در برابر تجاوز و آزار جنسی، به زیان جامعه است!

شنبه، 29 آوت 2020 - 23:19

گروه کار زنان حزب
چپ ایران (فدائیان
خلق)

افزایش استقبال از جنبش من - هم (Me_Too) و انتشار گزارشات و مطالب بسیار در مورد آزار جنسی که به روش های گوناگون بر زنان اعمال شده اند، موجب آن شده است که ریشه یابی علل این ناهنجاری در جامعه، به شکلی گسترشده مورد بحث و بررسی قرار گیرد.

بر اساس این گزارشات، قربانیان اینگونه تعرضات جنسی اغلب شامل زنان و دختران جوان می شود، و وقوع آن در شرایطی غیرمنتظره و دور از انتظار و از جانب کسانی صورت گرفته است که اغلب بر اساس موقعیت خانوادگی، شغلی و یا جایگاه اجتماعی، از «سکوت» زنان و «مصنون بودن از مجازات»، اطمینان داشته اند.

اینگونه "احساس مصنوبیت" نسبت به واکنش جامعه و قوانین جاری، ناشی از چند عامل است که مهمترین آنها عاملی است که ریشه در سنن و نگرش جامعه به زنان دارد، که متعاقب آن "هنچار سازی" ها و تصویب قوانین ارتقای مردسالار، صورت می گیرند و موجب ایجاد هراس و تزلزل در اراده زنان مورد تجاوز قرار گرفته، در پیگیری و به مجازات رساندن شخص متجاوز می شوند.

"هنچار" های ساخته و پرداخته در جامعه مرد سالار که در واژه هایی مانند: "لاموس"، "خُجَب و حِيَا"، "حفظ یوشش"، "به خطر نیافتادن آبرو" شکل می گیرند؛ متعاقب آن، مجازاتهای شلاق و اعدام برای مرتكبان جرائم جنسی، از یکسو و نیز تبلیغ و ترویج این "هنچار" ها از طریق کتابهای آموزشی و نیز پخش گفتگو و تولید برنامه ها و سریالهایی از نوع "آقازاده" در رسانه های عمومی کشور، این معصل را در جامعه تا مرحله ای رسانده بودند که در برابر قربانیان تجاوز تنها ۲ راه: سکوت و یا خودکشی را قرار داده اند.

در اینجا لازم است به یک مورد که در تصمیم زنان قربانی مبنی بر عدم شکایت از شخص متغیر، اشاره شود، و آن نگاه عمیقاً انسانی و عذاب وجدانی است که زنان در قبال حکم بغايت ضد انسانی اعدام، به هنگام اخذ تصمیم به شکایت، از خود بروز می دهند؛ آنچه در این واکنش و اخذ تصمیم می تواند تأثیر گذار باشد، لغو مجازات اعدام و تعیین مجازات های سنگین جلس به مرتكبان چنین حنایاتی است.

هرچند در سال های اخیر شاهد موارد متعددی از شکستن سکوت و تقویت این نظر که «قربانی مقص نیست» در سطح جامعه بوده ایم، اما هنوز کشور و جامعه، بویژه در مناطق محروم و نیز شهرها و روستاهای پایین به سنن و قوانین نا نوشته، راهی بس طولانی در مبارزه با این آفت بزرگ جامعه که نه تنها زنان، بلکه کودکان خردسال و ناتوان از دفاع و ایستادگی در برابر تجاوز و آزارهای جنسی را نیز شامل می شود، پیش روی دارد.

گروه کار زنان حزب چپ ایران (فدائیان خلق) حمایت خود را از جنبش من - هم (جنیش Me_Too) اعلام می کند و بر این باور است که با استقبال زنان قربانی تجاوز و آزارهای جنسی از این جنبش، می توان و باید در سمت تغییر هنجرهای غلط مردسالار و قوانین ارتجاعی نوشته و نانوشته، به سود زنان حرکت نمود.

گروه کار زنان حزب چپ ایران (فدائیان خلق)